

РЕШЕНИЕ

№ 6151

гр. София, 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2245** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „О. – Ф. Т. Л.“ Г., дружество със седалище в Германия, с V. № DE[EИК] и данъчен номер в България № BG [ЕГН], представлявано от Н. Г., действащ чрез адв. Г. Г., срещу Решение № Р. 3000-345/11.02.202132-48074г., издадено от директора на ТД Т. / сега Митница П. /.

Жалбоподателят оспорва решението на митническия орган като незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Поддържа се, че в процесното решение неправилно е възприета фактическата обстановка. Жалбоподателят твърди, че при осъществения от него внос на стоки са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност по смисъла на чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.), като счита, че неправилно митническата администрация приема, че процедурата за доказване на договорната стойност на стоките не е изпълнена, отхвърляйки всички представени доказателства. Изтъква, че чл.75 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Според

жалбоподателя, митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между „О. – Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL, свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при изчисляване на търговската печалба. Твърди, че за стоките от един и същи вид, каквито са и внасяните пресни тиквички, дружеството реализира положителен финансов резултат /печалба/, изчислен за един по-дълъг /едномесечен/ период, независимо че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата стойност. Исква се да бъде отменено изцяло решението на директора на ТД Т. и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД Митница П., чрез юрк. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.05.2020 г. в МБ С. OGL F. T. L. G. е подало митническата декларация с МРН 20BG003010015708R8 за поставяне под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление на пресни зеленчуци, в това число 9000 кг. пресни тиквички, с произход Р Турция. За стоката е декларирана митническа стойност в размер на 15339,83 лв., преизчислена на 87,15 €/ 100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 05.05.2020 г. стандартна вносна стойност (С.) за пресни тиквички с произход от Р Турция е 46,40 €/100 кг. Тъй като декларираната вносна стойност е по-голяма с повече от 8 % от С. от определената за деня С., вносителят е представил обезпечение в размер на 1757,47 лв.

На 05.05.2020 г. OGL F. T. L. G. е уведомено, че в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 05.06.2019г. дружеството, чрез пълномощник, е представило документи, според които цялото количество от 9000 кг е продадено на цена от 88€/100 кг. На 02.07.2019г. са представени допълнително следните документи: справки декларации за ДДС за данъчни периоди януари, февруари, март, април и май 2020г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките – декларации за ДДС; дневници за покупки и продажби за тези периоди; подадени VIES декларации за осъществени ВОД за съответните периоди.

Тъй като стоката (пресни тиквички) са продадени на цена, която е по-ниска от цената на придобиване, изчислени на 105,63 €/ 100 кг, митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и внесеният депозит в размер на 1757,47 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег. № 32-291360 от 06.10.2020г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение с неблагоприятен за него резултат – възникване на митническо

задължение за стока № 3 по митническа декларация с МРН 20BG003010015708R8 /пресни тиквички/ поради неизпълнение на условието по чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вследствие на което представеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност да изрази становище в 30 –дневен срок.

В отговор, на 11.11.2020г. дружеството депозира възражение чрез пълномощника [фирма]. Становището на дружеството е, че решението на митническите органи ще бъде неправилно и моли предоставеният депозит да бъде освободен изцяло.

След като е обсъдил представените нови доказателства и възраженията на дружеството, на 11.02.2021г. директорът на ТД Т. издал процесното Решение № Р. 3000-345, с което отказал да освободи представеното обезпечение в размер на 1757,47 лв. и същото е задържано като плащане на вносни мита с указание, че размерът на митото включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение (05.05.2020 г.) до датата на събиране на дължимото мито. С решението административният орган е разпоредил за стоката от митническа декларация с МРН 20BG003010015708R8 / 05.05.2020 г. - пресни тиквички да се направят съответни вписвания в клетка 1/10 (Режим) и да се коригират данните в група 4 в клетка 47 по следния начин: Дължим размер на вноското мито - А01): да се чете 2675,54 лв.;

Ставка мито: да се чете 29,7282; Данъчна основа - В00: вместо 18592,79 лв. да се чете 13177,98 лв.; Дължим размер на ДДС - В00: вместо 3718,56 да се чете 2635,60лв. Разпоредено е също новоопределеното задължение да бъде взето под отчет.

Мотивите на административния орган са следните:

Според Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти, с които са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в т.ч. и правилата при търговия с трети страни и формирането на вноските мита, спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците (в т.ч. и на пресни тиквички) се прилага системата на входните цени. Според тази система, при внос на посочените стоки, не се прилага единна ставка на митото, а различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. В случая, към датата на приемане на митническата декларация /05.05.2020г./ ставката на митото при внос на пресни тиквички с произход ERGA O., в т.ч. от Турция, е 12,8% + 0,00 €/ 100 кг при декларирана митническа стойност 87,15 €/ 100 кг., а при определена от ЕК С. от 46,40 €/ 100 кг. е 12,8% + 15,2 €/100 кг. Тъй като според митническия орган вносителят трябва да докаже, че декларираната от него митническа стойност не е завишена с цел избягване заплащането на митата, директорът на ТД Т. е приел, че след като стоката е реализирана на цена, по-ниска от митническата стойност при вноса, и не са налице доказателства, които да обосновават по-високата цена / напр. стоките не са от категорията биопродукти/, която е заявил вносителят, то не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност.

Решението не е обжалвано по административен ред.

В съдебното производство освен административната преписка са събрани и допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства. Допуснатата и изслушана е съдебно-икономическа експертиза, която е приета по делото без оспорване от страните. Вещото лице е дало заключение, че договорената и платена от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. цена за закупуване на процесната стока от Турция е 6 912.00 евро,

единична цена 0.768 евро или 98,15 €/ 100 кг (с включени разходи по транспорта). Установило е също, че митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл.74, пар.2, б. „в“ от Регламент (ЕС) 952/2013г. е 7920.92 евро /15 490,17 лв./ или 88 евро за 100 кг.

Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице като обективно, компетентно и обосновано.

Правни изводи

Жалбата е допустима - подадена е в срок, от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество, тя е основателна.

Административния акт е издаден от компетентен съгласно чл.19, ал.7 от ЗМ орган, в необходимата форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът е относно съответствието на акта с материалния закон.

Страните не спорят относно фактите. Така, безспорно е, че декларираната при вноса митническа стойност на стоката, определена по основния метод по чл. 70 от Регламент № 952/2013, превишава с над 8 % определената за датата на декларирането стандартната вносна стойност, поради което е изискано и представено обезпечение за разликата в митата. Не се отрича и че цената, на която дружеството впоследствие е продало процесната стока на Л., е по-ниска от декларираната митническа стойност. Спорът по същество се свежда до това основателно ли са извършени корекции в подадената от жалбоподателя митническа декларация и въз основа на това законосъобразно ли митническите органи са отказали освобождаване на внесения депозит на стоката по митническа декларация с МРН 20BG003010015708R8 / 05.05.2020 г. за плащането на вносно мито, преизчислено на база стандартната вносна стойност за процесните стоки.

За да отговори на тези въпроси, съдът взе предвид следното:

1.Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.) митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. В чл.70 от Регламент № 952/2013 е регламентирано определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Според чл.71, параграф 1, б. „д“ от М. при определяне на митническата стойност, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки и разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза.

В чл.74 от Регламент 952/2013 са посочени вторичните методи за определяне на митническата стойност. Според параграф 1 от разпоредбата, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се

прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това. Видно от параграф 2 на чл. 74 митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е: а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване; б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване; в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или г) изчислената стойност.

2. Съгласно чл. 181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

3. Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) No 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) N 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) No 543/2011 на Комисията. Според чл. 75, пар. 1 от Регламента, за целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) No 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия регламент. Според пар. 2, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Когато митническата стойност се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 (стойността, основаваща се на единичната цена), митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако

класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос. Митническата стойност на продуктите, внесени на консигнация, се определя пряко в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013, като за тази цел по време на периодите, в които е в сила, се прилага фиксираната стойност при внос, изчислена в съответствие с член 38 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. Вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Размерът на митото, който следва да бъде събран или остава да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение до датата на събиране на дължимото мито. Прилаганият лихвен процент е този, който е в сила за операции по събиране на вземания съгласно националното законодателство.

При така очертаната нормативна уредба и въз основа на събраните по делото доказателства съдът намира, че издаденото решение е незаконосъобразно.

Анализът на посочените разпоредби сочи, че установената в чл. 75 от **Делегиран регламент (ЕС) 2017/891** процедура е средство за защита на финансовите интереси на Общността при вноса на стоки, за които се прилага системата на входните цени. Целта на установения механизъм, свързан с представянето на гаранция е, първо, да се засили контролът и извършването на проверки относно митническа стойност на стоките, когато тя се определя по метода на договорната стойност, и на второ място, да се улесни и обезпечи ефективното събиране на дължимите митни сборове в случай, че не се потвърди достоверността на декларираната митническа стойност. Разпоредбата обаче не установява нов способ за определяне на митническата стойност на стоките, т.е. посочената процедура е насочена преди всичко към засилване на проверките и контрола, осъществявани от страна на митническите органи, с цел проверка относно спазването на условията за определяне на митническата стойност по договорния метод. Делегиран Регламент 2017/891 обаче не ограничава възможността за прилагане метода на договорната стойност, ако в резултат на това митническата стойност, определена по този начин, се отклонява от

фиксираната стойност при внос с над 8 %, стига да са налице убедителни доказателства, че именно това е реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките. Един от приетите като надеждни критерий за достоверността на декларираната пред митническите органи договорна стойност е цената, по която стоката е реализирана на пазара след освобождаването за потребление, тъй като обичайната търговска логика предполага, че стоката се продава на по-висока цена, отколкото е закупена и съответно внесена в Европейския съюз. Този критерий обаче не се абсолютизира от законодателя, поради което и не е изрично и категорично установен като (единствено) условие за вземането на решение относно освобождаването на гаранцията. Регламентът изисква вносителят да докаже, че партията е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. че митническата стойност е действително реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките съобразно чл.70, параграф 2 и по отношение на нея са изпълнение условията на параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В случая според съда неправилно митническите органи са приели, че представените пред тях доказателства не са удовлетворяващи и са отказали да признаят декларираната от дружеството митническа стойност, определена по метода на договорната стойност. Видно е, че за стоките по процесната митническа декларация са представени доказателства относно придобиването и реализацията на стоките, в това число за начин ана заприхождаване на стоките в счетоводната отчетност и осчетоводяване на извършените продажби към Л., както и доказателства за реалното плащане на доставната цена. Дадено е и обяснение относно начина на изчисляване на печалбата при този вид сделки. Представените доказателства са многобройни и непротиворечиви, и няма причина да не бъдат ценени. Въз основа на тях следва да се приеме за установено, че договорената и реално платена цена на стоката - 9000 кг. пресни домати е 6 912 €, както е установило и вещото лице. Въз основа на нея митническа стойност на стоката, определена по договорния метод съобразно чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, с включени разходи за транспорт и застраховка до границата на ЕС, възлиза на 7 920 евро или 15 490 лева, т.е. 88.00 €/100 кг. Според съда, така декларирана, митническата стойност е определена в съответствие с условията на чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013. След като не са налице данни, че договорената или реално платена цена на стоката е различна или че е налице неспазване на някое от условията по чл.70 - 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013, то митническите органи не могат да откажат да признаят така определената митническа стойност или да приемат за такава стандартната вносна стойност, тъй като, както беше казано, изчисляването и наличието на стандартните вносни стойности не е нов способ за определяне на митническата стойност и не може да замести методите, установени в Регламент (ЕС) № 952/2013.

Що се отнася до обстоятелството, което митническите органи са изтъкнали, за да приемат, че тези доказателства не са удовлетворяващи, а именно, че продажната стойност на процесните зеленчуци е по-ниска от митническата им стойност, следва да се отбележи, че търсенето на пазарна логика при преценката на достоверността на декларираната митническа стойност е

необходимо и обосновано, но то не може да се формализира и да се свежда във всички случаи до просто сравнение между покупна и продажна цена. Ако това беше законодателната идея, то нямаше да се възложи на митническите органи да преценяват доказателствата и да правят заключения дали в крайна сметка декларираната договорна стойност е реално платената цена на стоката. Многообразието и сложността на търговските отношения предполагат конкретна преценка относно наличието на икономически интерес и търговска логика, при отчитане на всички факти и обстоятелства по конкретния случай. Разглеждането на конкретната митническа операция и проверката на митническата стойност не изключва анализа на отношенията между страните в по-широк контекст.

Предвид всичко изложено дотук, съдът счита, че митническите органи неоснователно са отказали да освободят представеното от дружеството – жалбоподател от обезпечение и са извършили корекции на данни по митническа декларация с МРН 20BG003010015708R8 / 05.05.2020 г. Оспореният акт се явява незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон и следва да бъде отменен и преписката да се върне на компетентния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разносните по делото /за държавна такса, възнаграждение на вещото лице и адвокатско възнаграждение/ съгласно представения списък, следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III-то отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. Решение № Р. 3000-345/11.02.2021/32-48074, издадено от директора на ТД Т..

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. сумата 680 /шестстотин и осемдесет/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: